

نَحْمَدُهُ وَنُصَلِّى عَلَى رَسُولِهِ الْكَرِيمِ

હજરત અબૂ હુરૈરાહ રિવાયત છે કે હુગ્રૂ નભીએ કરીમ ﷺ ઈશાંડ ફર્માવે છે : -

"અલ્લાહ તાલા દરેક સો વરસે એક મુજદિદ પૈદા ફર્માવશે જે તે સદીમાં દીનની તજદીદ (જવંત) કરશે." (હવાલો : અબુ દાઉદ શરીફ) આ હદીષ શરીફ શૈખે મક્કા મુકર્મા હજરત સૈયદના શૈખ અલી મુતાફી عليه السلام હદીષ શરીફનો દર્સ પોતાના શાગિદો (શિષ્યો) ને પઢાવી રહ્યા હતા એવામાં અચાનક એક તાલિબે ઈલ્મે આપની બારગાહમાં સવાલ કર્યો કે, હુગ્રૂ ! આ સદીનો મુજદિદ કોણ છે ? અને આ સદ્ગ્રામ કયા બંદાને પ્રાપ્ત છે ? હજરત શૈખ અલી મુતાફી عليه السلام ઈશાંડ ફર્માવે છે કે હે મારા પ્રારા બેટા ! ઈન્શાઅલ્લાહ ! અનો જવાબ કાલે આપીશ. દર્સગાહથી ફારિગ થઈ રાતે તહજજુદ માટે બારગાહે ઈલાહીમાં હાજર થાય છે. નમાજે તહજજુદ પઢયા પછી હુગ્રૂ એકરમ عليه السلام દરે મુક્કદસ તરફ ધ્યાન કેન્દ્રિત કરી અર્જ કરે છે કે યા રસૂલલ્લાહ عليه السلام મારા હદીષ શરીફના દર્સના એક તાલિબે ઈલ્મે મને સવાલ કર્યો છે કે આ સદીના મુજદિદ કોણ છે ? સરકાર عليه السلام આ પ્રશ્ન મારા વિશે ઘણો મોટો પ્રશ્ન છે, મારી મદદ ફર્માવો અને એ બાબત મને આગાહ ફર્માવો કે આ યુગમાં મુજદિદિયતનો તાજ કયા મુખારક માથા પર રાખવામાં આવ્યો છે ? અને તે કોણ નેક બખત

છે જેને આ અજીમ શર્ફ અતા કરવામાં આવ્યો છે ? આ અરજ પર હુગ્રૂ ઈશાંડ ફર્માવે છે કે "આ સદીના મુજદિદ વળ્છુદીન ઈન્ને નસુલ્લાહ છે."

કુદવતુલ વાસિલીન, ઝુબદતુલ કામિલીન, હુજ્જતુલ્લાહિ અલ્બુલ અદ્, બુરહાનુલ અતિક્યા, મુજદિદે મિઅતે આશોરા, વળ્છુલ હક્ક વલ્લમિલત વ દીન, સરકાર સૈયદના મુર્શિદુના વળ્છુદીન હુસૈની અલ્વી عليه السلام ૨૨ મુહર્રમુલ હરામ ૮૧૦ હિજરી અહમદાબાદમાં પૈદા થયા. આપના વાલિદ સરકાર સૈયદના કાઝી સૈયદ શાહ નસુલ્લાહ હુસૈની عليه السلام ઉચ્ચ કક્ષાના સાહિબે શરીયત અને તરીક્ત, આરિફ બિલ્લાહ મદ્દ હક્ક આગાહ વલીયુલ્લાહ હતા. આપના દાદા હજરત સૈયદના બહાઉદીન મક્કી عليه السلام કાબા શરીફમાં મુરાકેબામાં હતા, કે હુગ્રૂ عليه السلام દીદારથી મુશર્ફ થયા તો હુગ્રૂ عليه السلام એ ઈશાંડ ફર્માવ્યો કે હે મારા પ્રારા બેટા ! મુલ્કે હિંદુસ્તાન જાવ. આપે હુગ્રૂનો હુકમ થતાં જ પોતાના ફરઞ્ચ હજરત સૈયદના મુઈનુદીન હુસૈની عليه السلام અને થોડાક મુરીદો અને ખાહિમોને સાથે લઈ સફરની તૈયારી કરી અને ઘણી જલ્દી સફરની મંજિલો પસાર કરી હિંદુસ્તાનને પોતાના મુક્કદસ ફડમોથી શર્ફ આવ્યો. કસબા 'પાળી' ગુજરાતમાં રોકાયા. અલ્હમુલિલ્લાહ ! અલ્વી ખાનદાનના આ અજીમ બહાહુર હુગ્રૂ عليه السلام આદેશ મુખારકથી હિંદુસ્તાન તશીરી લાવ્યા. રાત હિવસ તહ્લીગ અને દીને મતીનના ફેલાવામાં વ્યસ્ત રહ્યા. હજરો લાખો રાહ ભટકેલાઓને સીરાતે મુસ્તકીમ પર ચાલનારા બનાવ્યા અને લાખો મઅરેફતના પ્રાસાઓની પ્રાસ બુજાવી.

આપનું નસબ મુખારક (વંશવેલો) ૨૬ વાસ્તાઓ થકી મૌલાઓ

કુટબે ગુજરાત સૈયદના શાહ પણહુદીન હુસૈની અલ્દી ﴿كَوَّافِرٌ﴾
 કાએનાત હજરત અલ્વી ﴿كَوَّافِرٌ﴾ થી જઈ મળે છે. જો કે આપના
 બાપદાદા અરબથી હિંદુસ્તાન તશરીફ લાવ્યા હતા અને અરબના
 મુહાવરા મુજબ પોતાને અલ્વી મશહૂર કર્યા હતા જેમ કે એક વેળા
 કોઈ તાલિબે ઈલ્મે આપને સવાલ કર્યો કે શું આપ અલ્વી છો ?
 તો તેના જવાબમાં આપે ફર્માવ્યું, શું કોઈ એવો પણ છે જે હુસૈની
 હોય અને અલ્વી ન હોય ?! જવાબનો ખુલાસો એ હતો કે દરેક
 હુસૈની અલ્વી છે. એટલા માટે આપના ખાનદાન (કુટુંબ)ના લોકો
 પોતાને "અલ્વી હુસૈની" બંનેવ નિસ્બતોથી સંબંધિત કરે છે.
 અહલે અરબ હસની અને હુસૈની સાદાતોને અલ્વી કહે છે.
 જેમ કે મુહક્કદે અલલ ઈલ્વાફ શૈખ અફનુલહક્ક મુહદિષ દહેલ્વી
 મનાક્ફિબે દવાજદહ ઈમામમાં સરકાર ઈમામ બાક્ફિર
 વિશે ફર્માવે છે કે, "ઈમામ બાક્ફિર પહેલા અલ્વી હતા કે
 તેમનાં માં બાપ બંનેવ અલ્વી હતાં."

હિંદુસ્તાનમાં ગુજરાતના ઈલાકાને નવમી અને દસમી સદી
 હિજરીમાં ખાસ શર્ક હાંસલ રહ્યો છે. અહમદાબાદ શહેર ઉલ્લમો
 કુનૂન (કલા વિદ્યાઓ) અને મઆરિફમાં કેન્દ્ર સ્થાન ધરાવતું હતું.
 ગુજરાતના બાદશાહો ઉલ્લમો કુનૂનની ઘણી ઈજ્જત કરનારા અને
 ઉલ્લમા તથા ફાજિલોના ભિદમતગુજર હતા. યમન, શીરાજ, અને
 બીજા ઈસ્લામી દેશોથી ઉચ્ચ કક્ષાના ઉલ્લમા મુહક્કેફીન અને
 મુહદિષો ગુજરાત તશરીફ લાવી ફાયમ માટે વસી ગયા હતા,
 જેમના કુયૂઝો બરકાતથી આખો વિસ્તાર ઉલ્લમ અને કુનૂનનું ઘર
 બની ગયું હતું. ઈતિહાસની અસંખ્ય કિતાબો તેના માટે પુરાવો છે
 કે ગુજરાત ઉલ્લમે અક્લિયા અને નફ્લિયા (કુર્અન-હદીષના
 ઈલ્મો)માં શીરાજની અને હદીષ વિદ્યામાં યમન, શામ, બુખારાની
 બરાબરી ધરાવતું હતું. આવા સુનેહરા યુગમાં સરકાર વજ્હહુદીન

કુટબે ગુજરાત સૈયદના શાહ પણહુદીન હુસૈની અલ્દી ﴿كَوَّافِرٌ﴾
 હુસૈની અલ્વી ﴿كَوَّافِرٌ﴾ એ ઈલ્મ પ્રાપ્ત કરવાનો સિલસિલો શરૂ
 કર્યો. લગભગ ૩૩ વરસની ઉભ્ર સુધી અલગ અલગ આલિમો,
 ફાજિલો, મુહદિષો અને મુહક્કેફીથી અલગ અલગ ઈલ્મોનો લાભ
 ઉઠાવતા રહ્યા એટલે સુધી કે એક્સો પચ્ચીસથી વધુ ઉલ્લમ પર
 આપને પૂરી મહારત (નિપૂણતા) હાંસલ થઈ ગઈ હતી. જેમ કે
 મુહમ્મદ અમીન જુબેરી ષમરાતુલ કુદસમાં શજરાતુલ ઈન્સના
 લેખકના હવાલાથી લખે છે કે હજરત શૈખ એમાદ તારેમી ﴿كَوَّافِرٌ﴾
 પોતાની વજ્હત પહેલાં હજરત શાહ વજ્હહુદીન હુસૈનીને એક્સો
 પચ્ચીસ ઉલ્લમ શીખવાડ્યા, જ્યારે કે જાતે તેઓ અઢીસો ઉલ્લમ
 જાણતા હતા. એટલા માટે અલ્લામા તારેમીના વિસાલ પછી
 હજરત સરકાર સૈયદના વજ્હહુદીન અલ્વી હુસૈની
 અફસોસ જાહેર કરતાં ફર્માવે છે : "કદાચ ! અમુક ઉલ્લમ પ્રાપ્તિશી
 રહી ગયો !" પછી જાતે ફર્માવે છે કે એક દિવસ હુજ્રૂર ﴿جُرْسُر﴾
 સ્વપ્નામાં તશરીફ લાવ્યા અને ઈશ્રાદ ફર્માવ્યો, "ફરગંડ !
 ગમગીન ન થાવ ! જેટલા ઈલ્મો તમારા ઉસ્તાદ જાણતા
 હતા હું તેનાથી પણ વધુ ઈલ્મો અમને અતા કરું છું."
 આ ઈશ્રાદ ફર્માવીને એક કાગળ દેખાડ્યો જેના પર બેશુમાર
 ઉલ્લમોનાં નામ લખેલાં હતાં. હજરત સૈયદ વજ્હહુદીન અલ્વી ફર્માવે
 છે કે "તે ખ્વાબ (સ્વખા) પછી મેં જે પણ ઈલ્મ તરફ ધ્યાન કેન્દ્રિત
 કર્યું તો એવું લાગતું હતું કે હું તે ઈલ્મનો ઈમામ અને તેનો જાણકાર
 છું." એટલા માટે હું સ્પષ્ટ કરવા માગું છું કે સરકાર સૈયદના
 વજ્હહુદીન હુસૈની અલ્વી ﴿كَوَّافِرٌ﴾ ઈલ્મ અને ફરગ્લના મર્તખાનો
 મુકાબલો ન આપના યુગમાં શક્ય છે, ન આપના પછી.

આપે ઉલ્લમ (વિદ્યાઓ) પ્રાપ્ત કરી લીધા પછી દર્સના (તાલીમ
 આપવાનો) નૂરાની કમ ચાલુ કર્યો અને પોતાના મદસાનું નામ

મદ્રસાએ અલ્વિયા નક્કી કર્યું. થોડાક સમયમાં આ દર્સગાહની ખ્યાતિ દુનિયાના ખૂણેખૂણે જંગલની આગની જેમ ફેલાઈ ગઈ. દૂર દૂરના સ્થળોથી વિદ્યાર્થીઓ દર્સગાહમાં સામેલ થવા લાગ્યા. દીની ઈલમના પ્યાસાઓ ઇથી પ્રાપ્ત કરી દીને મતીનની બિદમતમાં લાગી ગયા અને અસંખ્ય ખુદાના બંદાઓનાં છિલ અને દિમાગના અંધકારને પ્રકાશિત કરતા રહ્યા, ત્યાં સુધી કે તાલીમ અને દર્સગાહનો આ સિલસિલો હિંદુસ્તાનથી લઈ અરબસ્તાન સુધી વિસ્તરી ગયો અને આ અલ્વી નૂર આખા જગતને નૂરાની કરતું ગયું. આપના શાગિર્દો અરબમાં તશરીઝ લઈ જતા તો તેમની ઘણી વાહવાહ થતી હતી અને આપે અર્પણ કરેલ સનદ (ડિશ્રી) અરબમાં ઘણી ઈજજતની નિગાહોથી જોવામાં આવતી હતી. આપના શાગિર્દો જ્યાં ક્યાંય પણ રોકાતા ત્યાં ઈલમનો દરિયો વહાવી દેતા. એવી રીતે આપના ઉલૂમ અને મઅરેફતનો ફેઝ અને બરકતો વિભિન્ન ઈલાકાઓ અને કેટલાય દેશોમાં પહોંચી ગઈ. છેવટે થોડીક મુદ્દતમાં આપની દર્સગાહને જીમિયાની હેસિયત પ્રાપ્ત થઈ ગઈ અને દેશ અને વિદેશની ઉલ્ભા અને મુહક્કિઝ્કો ખાસ અરબના ઉલ્ભા આપની બિદમતમાં ફીતવા રવાના કરતા રહ્યા. ગુલારે અભરારના લેખક લખે છે : આપ સંપૂર્ણ ચોસઠ (૬૪) વરસ ઉલૂમે અક્ષિલયા અને નક્કિલયા (કુર્અન-હદીખના ઈલમો) પઢાવતા રહ્યા. પોતાની આખરી ઉભ્રમાં આપે દર્સ અને તદરીસ બંધ કરી દેવાનું વિચાર્યું, પરંતુ હુઝૂર بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ની તરફથી આપને બશારત મળી અને આપ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ એ ઈશ્રાદ ફર્માવ્યો, "બેટા ! દર્સ અને તદરીસના સિલસિલાને બંધ ન કરો ! અમો જાતે આપનો સલભ સાંભળવા માટે આવ્યા કરીએ છીએ અને તમારા દર્સથી ખુશ થઈએ છીએ." આ ખુશ ખબરી

સાંભળ્યા પછી આપે છેલ્લી ઘડી સુધી આ સિલસિલાને ચાલુ રાખ્યો અને દર્સનું નામ "દર્સ મુહમ્મદી" રાખ્યું. યાદે અધ્યામના લેખક લખે છે કે અલ્વામા વળહુદીન અલ્વી ગુજરાતી એ બરગુજીદા ઉલ્ભમાંથી છે જેમના એહસાનથી હિંદુસ્તાનીઓ કદાપિ છૂટી નથી શકતા. ઉસ્તાજુલ અસાતેઝા, ઉસ્તાજુલ બશર, ઉસ્તાજે ઉમ્મતે મુહમ્મદિયા જેવા ઉચ્ચ અને મશહૂર લક્ખબો સાથે આપને યાદ કરવામાં આવે છે. મોહક્કિઝ્કે અલ્વલ ઈતલાકું શૈખુલ હિંદ હજરત શાહ અખુલ હક્ક મોહદ્દિષે દહેલ્લી જેવી અઝીમ બુલંદ પાયા શાખિયાત જેમણે આપનાથી ઈલમી અને રૂહાની ફેઝ પ્રાપ્ત કર્યો છે જેનું વર્ણન અખ્ખારુલ અખ્યાર અને ગુલારારે અભરારમાં જોવા મળે છે.

કુતબે ગુજરાત સૈયદના વળહુદીન હુસૈની અરબી بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ જેવી રીતે દર્સગાહના બાદશાહ અને અઝીમ મુદર્દિસ હતા તેવી જ રીતે આપ લેખન સંપાદનમાં પણ ઘણી સારી મહારત ધરાવતા હતા. અક્લી અને નક્લી ઉલૂમમાં કેટલીયે કિતાબો પર શરહો અને હાશિયા આજે પણ મૌજૂદ છે. ફકત હદીખની વિદ્યામાં આપે તર કિતાબો લખી છે. હજરત મૌલાના ગુલામ અલી આજાદ બેલગ્રામી بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ એ પોતાની લખેલ કિતાબ માયાખિરુલ કિરામમાં આપની લખેલી કિતાબોનું ઘણું બધું બયાન છે. તફસીર, ઉસૂલે તફસીર, હદીખ, ઉસૂલે હદીખ, ફિક્હ, ઉસૂલે ફિક્હ, બયાન, માયાની, મુનાજરા, કલામ વગેરે, કયો એ ઈલમ છે જેના પર આપે કુલમ ન ચલાવી હોય, આજે પણ જેઓનો સંબંધ દર્સ કિતાબોથી છે તે લોકો સારી રીતે વાકેફ છે કે આપે કેવાં કેવાં તદરીસી, તહકીકી, ઐતિહાસિક કામો અંજામ આપ્યાં છે. આપની ઘણી બધી કિતાબો પીર મુહમ્મદ લાઈથેરી અહમદાબાદ, ખુદા

કુટબે ગુજરાત સૈયદના શાહ પણહુદીન હુરૈની અષ્ટી

બખ્શ લાઈથ્રેરી પટણા, ઓક્સફર્ડ લાઈથ્રેરી ઈંગ્લેન્ડ, અને અસંખ્ય કુલમી નુસ્ખાઓ અલગ અલગ ખાનકાહોમાં મૌજૂદ છે. આપની વિશ્વ વિખ્યાત કિતાબ "હફીક્તે મુહમ્મદિયા" જે તસવ્યુફ (સૂઝીપણા)ની દુનિયામાં ઘણી ઈજાતની નિગાહથી જોવામાં આવે છે. તેની શરહ શૈખ અલ્લાહા મિર્જા મુહમ્મદ દાઈમએ લખી છે જેની તેહફીક મૌલાના જલાલ રજાએ ઘણી મહેનતથી કરી છે અને તેને મિસ્રથી પ્રસિદ્ધ કરેલ છે. અઝીજમ મૌલાના નિજામુદીન મિસ્ખાહી (કુરચનવી) ભરુચની સૂચના મુજબ આપના મલ્કૂઝાત (બોધવચનો) પણ પ્રકાશિત થઈ ગયાં છે. જરૂરત એ છે કે બધા કુટબે ગુજરાતથી સંબંધિત લોકો આપની લખેલ કિતાબો ભેગી કરે અને તેને નવેસરથી ઉર્દૂ, ગુજરાતી, અંગ્રેજી ભાષાઓમાં તર્જુમા સાથે પ્રકાશિત કરે, એટલા માટે કે આ યુગમાં આ કામ કોઈ મોટા કારનામાથી કમ નથી.

પોતાની ઉમરના શરૂના દિવસોમાં આપે આપના પિતાથી સિલસિલાએ ચિશિતયા મગરુભિયા અને પોતાના મામા હઝરત બદ્રુદીન સિલસિલાએ સોહરવર્દ્ધિયાના તરીકા મુજબ અશગાલ (વિર્દ વર્જિફા) અને અજકાર (જિકો) પ્રાપ્ત કર્યા. એક વેળા આપ હઝરત કબીરુદીન મજજૂબ (સુલાલ)ની બિદમતમાં હાજર થયા અને તેમને પોતાની દિલી હાલત બતાવી તો તેમણે ફર્માવ્યું, વધુ પરેશાન ન થાવ ! થોડાક જ સમયમાં ગૌષુલ આલમ સરકાર સૈયદના મુહમ્મદ ગૌષ (સુલાલ) અહમદાબાદ તશરીફ લાવી રહ્યા છે, તો આપને સંપૂર્ણ બાતિની નેચમત તેમનાથી પ્રાપ્ત થશે. હઝરત સૈયદના ગૌષુલ આલમ કોણ હતા તેમના વિશે થોડી ચર્ચા કરી લઈએ.

રઈસુલ કામિલીન, સુલાનુલ અવલિયા, ગૌષુલ આલમ

કુટબે ગુજરાત સૈયદના શાહ પણહુદીન હુરૈની અષ્ટી

હઝરત સૈયદના મુહમ્મદ ગૌષ જવાલિયરી (સુલાલ) હઝરત ખ્વાજા ફરીદુદીન અતારી (સુલાલ)ની ઔલાદમાંથી છે. વારિષે વિલાયતે મુહમ્મદી, વાકિફે અસરારે રહમાની હઝરત ગૌષુલ આલમ (સુલાલ)એ ઘણા મુશ્કેલ મુજાહિદા અને રિયાજત કરી, ખાસ કરીને દાવતે અસમાએ ઈલાહીને ઉચ્ચ દરજા પર પહોંચાડ્યો. આપે સુલતાનુલ મોવહ્દિદીન પીરે જહાં હઝરત ઝહરુલ હક્ક વદીન (સુલાલ)થી ચૌદ (૧૪) ખાનદાનોથી ઈજાજત અને બિલાફત પ્રાપ્ત કરી. આપના પીરો મુર્શિદ હઝરત શાહ ઝહૂર હાજી હુગૂર (સુલાલ) બાકમાલ અલ્લાહના વલી હતા. એકસો સાઈઠ (૧૫૦) વરસાની ઉમ્ર પામ્યા. ઉમ્રનો વધારે પડતો સમય મુસાફીરીમાં વિતાવ્યો અને લગભગ આખા અરબસ્તાન અને ભારતના રૂહાની મર્ક્ઝો પર ચિલ્લો કર્યો. હુગૂર (સુલાલ)ના રોઝા મુખારકને ચાલીસ (૪૦) વરસો સુધી ઘણા શોક અને મહોષ્યત અને અકીદથી જાહુ આપતા રહ્યા. હઝરત ગૌષુલ આલમ (સુલાલ) સંપૂર્ણ રૂહાની ફય્જ હઝરત સુલતાનુલ મુવહ્દિનથી પામીને રિયાજત અને મુજાહિદાની મુશ્કેલ મંજિલોએથી પસાર થઈ મફામે ગૌષિયત પર બિરાજમાન થયા. આપના સંપૂર્ણ હાલાત હઝરત મૌલાના શાહ ફિલુલ્લાહ શતારીએ મનાફિબે ગૌષિયામાં બયાન કર્યા છે. આપની તરીકૃતમાં સિલસિલાએ શતારિયાના મહાન અવલિયાએ કિરામમાં ગણના થાય છે. જ્યારે શેરશાહ સૂરીએ હઝરત ગૌષુલ આલમ (સુલાલ) બદ્ગુમાન થઈને પોતાના ભાઈ અહ્તરજંગને જે ફૌજનો અફસર હતો તેને હુકમ આપ્યો કે જવાલિયર જઈ શૈખ મુહમ્મદ ગૌષનું સર (માથુ) કાપીને લાવે અને તેમના બધા ખાનદાનને તબાહ અને બરબાદ કરી દે. તે વેળા આપ ગુજરાત તરફ રવાના થઈ ગયા હતા,

રસ્તામાં આપને તથા આપનાં બીવી બચ્ચાં તથા આપની માં સાહેબાને જાલિમોએ ક્રેદ કરી દીધાં અને પર્દાવાળી ઔરતોની બેઅદભી કરવા લાગ્યા. તો આપનાં વાલેદા આપની પીઠ પર બંનેવ હાથો વડે મારવા લાગ્યાં અને ફર્માવ્યું કે હવે પર્દાનશીન ઔરતોની ઈજ્જત ખતરામાં પડી ગઈ છે, હે ફરજંદ ! તમારી વિલાયત અને ગૌઘિયત ક્યારે જાહેર થશે ?! આટલું સાંભળતાં જ આપને જલાલ આવી ગયો અને પોતાની જબાને વિલાયતથી ફર્માવ્યું, "મીરીખ તું ક્યાં છે ? અને પોતાનું કામ બતાવ !"

આપની જબાન મુખારકથી આ શબ્દો નીકળતાં જ પૂર્વથી પશ્ચિમ બાજુ એક તલવાર જાહેર થઈ. તે છતાં એક વેળા આપે ફૌજના અફસરને ફરી ઈશ્વાર ફર્માવ્યો, "તમે બધા પરત ફરી જાવ ! દરવેશોનું કામ દુશ્મનોના હક્કુમાં પણ દુઅા કરવાનું છે, અને આ ફકીર પણ તેનો પાબં દ છે." અખતરજંગો કહું કે, "અમો શેરખાનના આદેશના પાબંદ ધીએ અને તેમનો હુકમ છે કે વિના સંકોચે આપનું ઘડ માથાથી અલગ કરી દેવામાં આવે." જ્યારે ફૌજનો અફસર પોતાની વાત પર અડગ રહ્યો તો હજરતની જબાન મુખારકથી આ શબ્દો નીકળ્યા, "હે મીરીખ ! ફંલ કરી દો !" આ શબ્દો સાથે જ સિપાહીઓના ઘડો શરીરોથી જુદાં થવાં લાગ્યાં. આ અજ્ઞબો ગરીબ મન્જુર જોઈ કેટલાક ફૌજાઓ નાસી છૂટ્યા અને આપ બૈરિયતની સાથે ગુજરાત પહોંચ્યા. રૂહાની દુનિયાથી દિલયસ્પી રાખનારાઓ જાણો છે કે મીરીખ તારો હજરતની સત્તા હેઠળ હતો અને આમિલો (અમલ કરનારાઓ) ખાસ કરીને આ હેતુથી આપની બારગાહના મોહતાજ રહ્યા છે. હજરત ગૌષુલ આલમની કિતાબ "જવાહિરે ભર્મસા" છેલ્લાં ચારસો (૪૦૦) વરસોથી બરાબર અહલે હક્કની રહબરી તથા રહનુમાઈ કરી

રહી છે. સિલસિલા શતારિયાને આપની જાતથી બેહદ ઉત્તેજન મળ્યું છે. આમ તો એ સિલસિલો તસવુફની દુનિયાનો ઘણો પૂરાણો અને મશહૂર સિલસિલો છે. આ સિલસિલો તુર્કિસ્તાનમાં બુસ્તામિયા અને મધ્ય એશિયામાં ઈશ્કીયાના નામથી ઓળખાય છે. આ સિલસિલાનો સીધો સંખ્યાં હજરત ઈમામ જાફર સાદિક જીનું છે અને એ સિલસિલાના અવલિયાએ કિરામ તેમનાથી ફ્લૂજ હાંસલ કરે છે. આ સિલસિલાના પ્રચારમાં હજરત બાયજીદ બુસ્તામી જીનું એ ઘણો મહાન તથા અહમ રોલ અદા કર્યો. નીશાપૂર, આજરબાઈજાન તથા હિંદુસ્તાનમાં આ સિલસિલો હજરત અખ્દુલ્લાહ શતારીના માધ્યમથી ફેલાયો. આપના ઈખલાસ, લિખલાહિયત, રિયાજત, મુજાહિદા, નફસને મારી નાખવું અને ફાક્ત કશી (ભૂખ્યું રહેવું) જોઈ આપના પીરો મુર્શિદે આપને 'શતાર' કહીને પુકાર્યા, આ જ એ સિલસિલાના નામનું કારણ છે. હજરત અખ્દુલ્લાહ શતારી એ પહેલા બુજુર્ગ છે જે મને શતારીના નામથી યાદ કરવામાં આવ્યા. હજરત ગૌષુલ આલમ અને હજરત કૃતબે ગુજરાતની એક બીજા સાથે મુલાકાત અહમદાબાદમાં થઈ. અને હજરત ગૌષુલ આલમનો ક્યામ અહમદાબાદમાં લગભગ અઢાર વરસ રહ્યો ત્યાર બાદ આપ અકબરના યુગમાં પોતાના બાલ બચ્ચાંઓ સાથે જ્વાલિયર ચાલ્યા ગયા અને ત્યાં જુમ્માની રાત્રે ૧૪ રમજાનુલ મુખારક ૮૭૦ હિજરીમાં વિસાલ પામ્યા. જ્વાલિયર શરીફમાં આપનો મજાર શરીફ લોકોનું મર્કજ છે. હજરત કૃતબે ગુજરાતનો સિલસિલાએ શતારિયામાં ઈજાજત અને જિલાઝિત હજરત ગૌષુલ આલમથી પ્રાપ્ત થઈ. અગણિત રહસ્યો તથા તસવુફના બારીક મસાઈલ અને બાતિની અને રૂહાની ફેજ આ બધું આપને તેમનાથી જ પ્રાપ્ત

કુટબે ગુજરાત જૈયદના શાહ પણહુદીન હુરૈની અસ્ટ્રી

થયું. ખૂદ ફર્મવે છે કે જો ગૌષુલ આલમના કંદમ ચૂમવાનો શર્ફ મને હાંસલ ન થાત તો હક્કીકતના ભેદોની પહેચાન ન થાત. હજરત ગૌષુલ આલમ જાતે પણ હજરત કુટબે ગુજરાતથી ઘણી મહોષ્યત ફર્મવતા હતા જે આજે પણ બિલાફનામાના લખાણથી સ્પષ્ટ છે જે આપના માટે તેયાર કરવામાં આવ્યું હતું. જેમ કે બિલાફનામામાં હજરત ગૌષુલ આલમ લખે છે : "વળહુદીન શૈખુલ મશાઈખ, શૈખુલ ઈસ્લામ અને હૈદરે ખાની છે." સ્પષ્ટ થાય કે અવલિયાએ મુહમ્મદિયામાં હૈદરે ખાનીનો લક્ખ હજરત કુટબે ગુજરાત માટે ખાસ છે.

આપ હમેશાં દુન્યાદાર માલદાર અને હુકૂમતના લોકોથી દૂર રહ્યા. ફક્રો ફાકા (ભૂખે રહેવું) સબ્ર અને કનાઅત (થોડા પર રાજ રહેવું) અને સાદાપણું આપનો ખાસ તરીકો હતો, જે નજરો ન્યાજ અક્રીદિતમંદોની તરફથી પેશ થતી તેને ગરીબો અને મિસ્કીનોમાં વહેંચી દેતા. લિબાસ પણ ઘણો સાદો પહેરતા હતા. એક વેળા એક તાલિબે ઈલ્મ આપના મદ્રસામાં એ સમયે હાજર થયો જ્યારે આપ સબ્ક દર્સ આપી રહ્યા હતા. એ થોડીકવાર ચિંતામાં ઉભો રહ્યો અને છેવટે તાલિબે ઈલ્મોથી પૂછ્યું કે હજરત મિયાં વળહુદીન ક્યાં છે ? તેના પર હજરતે જાતે જ તેને પૂછ્યું, બતાવો ! તમને તેમનાથી શું કામ છે ? તેણે કહું, મારી એક તમના છે જેને હું આપની સમક્ષ જાહેર નથી કરી શકતો ! આપે ફર્માવ્યું, વળહુદીન આ ફક્રીર જ છે અને મિયાં વળહુદીન બીજી જગ્યાએ રહે છે ! આ અંદાજથી તે પ્રભાવિત થઈ અર્જ કરવા લાગ્યો કે, મારો મતલબ આપની જાતથી હતો તે હાંસલ થઈ ગયો તો હવે કોઈ બીજી જગ્યાએ જવાની જરૂરત ન રહી. માત્ર આટલું કહ્યા પછી આપના કંદમ ચૂમી તે જવા લાગ્યો. તો વિદ્યાર્થીઓએ કહું,

કુટબે ગુજરાત જૈયદના શાહ પણહુદીન હુરૈની અસ્ટ્રી

થોડાક દિવસો અહિયા રોકાઈ જાવ તેના પર તેણે કહું, જે તાલિબ એક જ મુલાકાતમાં પોતાનો મતલબ મેળવી લે તે પછી શું કામ પડ્યો રહે ! વિદ્યાર્થીઓ હૈરતથી હજરત તરફ જોવા માંડ્યા અને જોતા જ રહ્યા. તેના પર હજરતે ફર્માવ્યું, તેલ અને આગ તેયાર હતી તો શું હું તેને રોશન ન કરું ?! ઘણી વેળા જ્યારે સબ્ક આપીને ફારિંગ થતા તો આપની મુલાકાત હજરત બિઝર સાથે થતી, અને તેમની સાથે વિવિધ બાબતો વિશે ચર્ચા થતી. એક વેળા આપને કોઈ અલ્લાહના વતીએ તેમની સાથે ચર્ચામાં મગન જોયા તો આપને પૂછ્યું, શું વાતો થઈ છે ?! આપે ફર્માવ્યું કે મઅરેફત સિવાય શું વાતો થઈ શકે છે ? પછી તેમણે ફર્માવ્યું કે તમે ફેઝ પ્રાપ્ત કર્યો કે પછી આપે તેમને ફેઝ આપ્યો ? તેના પર આપે તેમને ફર્માવ્યું કે અમે રસૂલુલ્હાફ મુહુદીના નાઈબ છીએ, બીજાઓથી ફેઝ લેતા નથી બલ્કે ફેઝ આપીએ છીએ.

આપના મુખારક યુગમાં હુકૂમતની ભાષા ફારસી હતી અને જરૂરત અનુસાર ગજરી એટલે કે ઉર્દૂ ભાષાનો પણ ઉપયોગ થતો હતો, એટલા માટે આપ કોઈક વેળા ઉર્દૂ ભાષામાં પણ વાત કરતા હતા. આપના અનમોલ કથનો અરબી, ફારસી, ગજરી ભાષાઓમાં જમા કરવામાં આવ્યા છે જેના અભ્યાસથી શરીર પર એક અજીબ કેફિયત પૈદા થઈ જાય છે. અમે અહિયા અમુક કથનો રજૂ કરીએ છીએ જે આપણા માટે લાભદાયક બને. આપ ફર્મવે છે : ખુદાએ તાથાલાનું હમેશાં જિક કરો એટલા માટે કે જિકથી વસવસાઓ દૂર થઈ જાય છે અને દિલ સાફ થઈ જાય છે. દિલની સફાઈનું નિશાન શૌક અને મહોષ્યત છે. ખુદાથી ગાફિલ કરનારી ટેવોથી બચ્યો અને ગફિલત પૈદા કરનારી વસ્તુઓને છોડી દો. ખુદાની મરજ એ છે કે બધા તેને ઓળખે, ઈલ્મ અને શુગલ

કુટબે ગુજરાત સૈયદના શાહ પણહુદીન હુસૈની અષ્ટી

બંનેવ પ્રાપ્ત કરો એટલા માટે કે બંનેવનો મક્કસદ એક છે. શુગલ કરવું રિયાઝત (ઈબાદત)થી પણ સારું છે અને તેનાથી અધિક ફાયદાકારક છે. શુગલના દિવસોમાં કરામતોનો ઈન્નેજાર ન કરો. તેલ વધારે વાપરો, ગોશેત ઓછો ખાવ. રાહતથી (આરામથી) સુસ્તી થાય છે અને તેનાથી મીઠાશ નથી મળતી. દુનિયાને ત્યાગી દો ખુદા મળી જશે, અને દુનિયાથી દૂર હટી જાવ ખુદા તમારાથી નજીક થઈ જશે. જવાનીની રિયાઝત (ઈબાદત) વધુ લાભદાયક છે, જવાનીમાં જેટલી ઈબાદત અને રિયાઝત કરવામાં આવે તેટલી વધુ લાભદાયક છે. મુર્શિદ (પીર)ની ઈજાઝત વિના મુજાહેદા કરવા શરીરને કમજોર કરવાનો સબબ છે. ઈબાદત અને રિયાઝતથી સફળતાનો દરવાજો ખુલે છે પરંતુ હિજાબ (પડદો) નથી હટતો. રાહત અને તકલીફમાં નફસની હાલત માલૂમ કરો એટલા માટે કે આગળ જતાં ખબરદાર થઈ શકો. નફસ ખતરાઓમાં નાખી હે છે, જિક કરો ખતરાઓ દૂર થઈ જશે. રૂહાની અશગાલથી વૃદ્ધિ અને આધ્યાત્મિક પ્રગતિ પ્રાપ્ત થાય છે. રસૂલુલ્લાહ ﷺ ના તસવુર (વિચાર)થી રૂહાનિયત વધી જાય છે, આપ ﷺ થી નિકટતા હાંસલ થાય છે. કમજોરોની મદદ કરવી, ગરીબો સાથે સારો વર્તાવ કરવો હાથોની ઈબાદત છે. સગાં સંબંધીઓથી મળ વું અને અવલિયાથી મળવું પગની ઈબાદત છે. કુદરતના કરિશમા જોઈ ખુદાનો ખૌફ પૈદા થાય અને ખૂબ આંસૂ વહે એ આંખની ઈબાદત છે. તૌહીદ અને રિસાલતની વાતો સાંભળવી, ઉલ્મા અને સાલેહીનનાં કલામો (વાણી) સાંભળવાં એ કાનની ઈબાદત છે. દુનિયાને ત્યાગી હેવી અને આખેરત તરફ ધ્યાન કેન્દ્રિત કરી હેવું હિલની ઈબાદત છે. અલ્લાહ તાઓલાથી મિલાપનો ઉમંગ જાગૃત થવો એ રૂહની ઈબાદત છે. જે વસ્તુ અલ્લાહના દરખારમાં હાજર

કુટબે ગુજરાત સૈયદના શાહ પણહુદીન હુસૈની અષ્ટી

થવાથી ગફલતનો સબબ બને તેનાથી બચો. વૃદ્ધિ અને પ્રગતિ વધુ રોજા રાખવાથી નથી થતી બલ્કે શુગલથી વધારે પ્રગતિ થાય છે. બધી પ્રગતિ મુર્શિદના ફેઝ અને તર્ભિયત પર નિર્ભર છે. હજૂરી (ઉપસ્થિતિ)માં ઘણી જલ્દી પ્રગતિ થાય છે. મુર્શિદની નજર હેઠળ રહેવું મોટી વાત છે, એક જ ઈશારો આલમોને હલાવી નાખે છે. મુર્શિદના એક ઈશારાથી હજાર ગુમરાહ બદકાર કામિલ અને વલી થઈ જાય છે. એ રસ્તા પર ચાલનારાઓ "لَمْ يَأْتِ مِنْ كَانَ كَانَ لَمْ يَأْتِ مِنْ" નો નમૂનો હોવો જોઈએ, જ્યારે આવું હોય છે ત્યારે "مِنْ تَرْكِ الْكُلِّ وَجَدَ الْكُلِّ" નો મકામ પ્રાપ્ત થાય છે. એ માર્ગ પર ચાલવાવાળાને જોઈએ કે જબાન અને કંદમનો ખ્યાલ રાખે, મખ્લૂક (પાલ્બિક)થી વધુ મેળાપ ન રાખે, જ્યાં સુધી શક્ય હોય ખામોશી સાધી રાખે. આપના એક શાર્જિદે અર્જ કરી કે બીજા મશાઈખે કિરામ મકામાતની તફસીર (ખુલાસો) બયાન કરે છે. આપે ફર્માવ્યું, અમારા ખાનદાનમાં તફસીર બયાન કરવાની હાજર નથી, અમો પહેલા જ પગલે અલ્લાહ સુધી પહોંચીએ છીએ. કોઈએ અર્જ કરી, રિયાઝત કયા સિલસિલામાં વધુ છે અને કયા સિલસિલામાં ઓછી? ફર્માવ્યું, સિલસિલા શોહરવર્દિયામાં રિયાઝત સૌથી વધુ છે અને સિલસિલાએ શતારિયામાં સૌથી ઓછી. કોઈએ અર્જ કરી કે સિલસિલાએ નક્શબંદિયામાં ફલાણું જિક શ્વાસ રોકીને કરવામાં આવે છે તો આજા હોય તો કરું? તો ફર્માવ્યું કે એ જ જિક સિલસિલાએ શતારિયામાં શ્વાસ રોક્યા વિના કરવામાં આવે છે. સૂકી ફર્જો, વાજિબો, સુન્તે મોઅક્કેદાહ સિવાય નફલો તરફ વધારે ધ્યાન કેન્દ્રિત ન કરે બલ્કે ઈસ્તેગુરાહ (યાદે ખુદામાં વિચારમાં ખોવાઈ જવા)માં વધુ કોશિશ કરે.

મૌત પહેલાં એવું થવું જોઈએ કે મૌતનો વિચાર બાકી ન રહે, હર ઘડી ખુદાના જિકમાં મશગૂલ રહેવું જોઈએ ત્યાં સુધી કે દિલ આકિર (જિક કરનાર) થઈ જાય. જ્યારે જાકિર થઈ જાય છે તો શરીરના દરેક અંગ અંગથી જિકની અવાજ પૈદા થાય છે. એટલે સુધી કે ઊંઘમાં પણ દિલ ગાફેલ નહીં રહે. જે માણસ શુગલ કરે તો દસ દિવસથી ઓછું ન કરે, એટલા માટે કે કામયાબી તેમાં છુપાયેલી છે અને દસ દિવસમાં ખાસ અસર છે, અને જે શુગલમાં લિજજત પામે તેને હમેશાં કરે. એક વ્યક્તિએ વસવસાઓની શિકાયત કરી તો આપે ફર્માવ્યું, તેના તરફ ઘ્યાલ પણ ન કરો બલ્કે પોતાના શુગલમાં વ્યસ્ત રહો, વસવસાઓ જાતે જ દૂર થઈ જશે. કોઈએ સવાલ કર્યો કે એક તે મુખ્યહાહિદ (ખુદાને એક માનનાર) છે જે દીવાનગીમાં ફૂતરાઓ સાથે પણ ખાણું ખાઈ લે છે, અને એક માત્ર આલિમ છી તેમાંથી કોણ શ્રેષ્ઠ છે? આપે જવાબમાં ફર્માવ્યું, જે જાહેદ બધી વસ્તુઓમાં હક્કને જોતો હોય અને કોઈ વસ્તુનો દિલમાં ઘ્યાલ ન રખતો હોય તેવો જાહેદ જે માત્ર આલિમ હોય તેનાથી બેહતર છે. જિક અને શુગલ જેટલું પણ હોય તેના પર પાબંદી (નિયમિતતા) કરવી જોઈએ, એટલા માટે કે કામયાબીનું ભેદ નિયમિતતામાં છુપાયેલું છે.

સારાંશ કે આપની પૂરી જિંદગી ખુદાના બંદાઓની હિદાયત, દર્સ અને તદરીસ તથા રિયાજત અને મુજાહેદામાં ગુજરી. આપની સંપૂર્ણ ઉમર ૮૮ વરસ છે. રવિવાર સુષ્ણ સાદિકના સમયે મુહર્રમનો મહિનો અને હિ.સ.નો ૮૮૮ વરસ હતું ત્યારે આપ આ ફાની દુનિયાથી હમેશાંના ઘર તરફ સફર ફર્માવી ગયા.

આ ધરતી જ્યાં સુધી રહેશે અને ઈલમ અને ઈરફાનનો જ્યાં સુધી દૌર રહેશે હજરત કુટબે ગુજરાત નૂરના મિનારાની જેમ

ચમકતા રહેશે, સૈયદવાડા ખાનપૂર અહેમદાબાદમાં આપનો નૂરાની આસ્તાનો ખુદાની મળ્યુક્કનું મર્કજ છે. ફેઝ આપનારુ આ દર સદીઓથી આબાદ છે જ્યાં ઈલમ અને મઅરેફતના પ્યાસાઓ, દીન તથા દુનિયાના તાલિબો સેરાબ (તૃપ્ત) થાય છે. જેની જેવી તલબ તેવી જ અતાનો નજારો માથાની આંખો વડે જોઈ શકાય છે. બરકત તથા ફેઝ પ્રાપ્ત કરવાની નિયતથી હજરત કુટબે ગુજરાતના સંક્ષિપ્ત હાલાત અમે રજૂ કરવાની સભાદત હાંસલ કરી છે. નહીં તો આપની જાત એવી સંપૂર્ણ જાત છે જેના વિશે કાંઈ પણ લખવું એ મારી જેવા ઈલમવાળા તો શું બલ્કે પોતાના સમયના આલિમો તથા આરિઝો પણ લાચાર છે. –(સુની દાવતે ઈસ્લામનો દા'વત નંબર, અજ : સૈયદ મુહમ્મદ તન્વીર હાશમી, બીજાપુર-કર્નાટક)

